

KARTA PRZEDMIOTU

I. Informacje ogólne

- 1. Nazwa przedmiotu:**
HISTORIA SZTUKI
- 2. Forma studiów:**
studia stacjonarne
- 3. Kod przedmiotu:**
DK_SL_HS_PO_5
- 4. Wydział:**
Wydział Architektury i Wzornictwa
- 5. Kierunek:**
Design Krajobrazu
- 6. Profil:**
ogólnoakademicki
- 7. Rodzaj studiów:**
pierwszego stopnia z tytułem licencjata
- 8. Nazwa jednostki uczelnianej realizującej przedmiot:**
Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa

II. Informacje o przedmiocie

- 1. Semestr/y** (wymienić wszystkie semestry w cyklu kształcenia):
semestr I, II, III, IV, V
- 2. Liczba punktów ECTS** (rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia):
sem. 1- 2 ECTS, sem. 2 - 2 ECTS, sem. 3 - 2 ECTS, sem. 4 - 2 ECTS, sem. 5 - 2 ECTS
- 3. Poziom przedmiotu:**
podstawowy
- 4. Typ przedmiotu:**
obowiązkowy
- 5. Język wykładowy:**
polski

III. Forma zajęć

- 1. Forma zajęć:**
wykłady
- 2. Liczba godzin w semestrze** (rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia):
sem. 1- 30h, sem. 2 - 30h,, sem. 3 - 30h,, sem. 4 - 30h, sem. 5 - 30h
- 3. Liczba godzin w tygodniu** (rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia):
sem. 1- 2h, sem. 2 - 2h,, sem. 3 - 2h, sem. 4 - 2h, sem. 5 - 2h

IV. Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu dziejów historii sztuki

V. Cele, treści merytoryczne, metody dydaktyczne, efekty uczenia się i ich weryfikacja

1) Cel przedmiotu (odpowiadający uzyskiwanym przedmiotowym efektom uczenia się):

KOD CELU PRZEDMIOTOWEGO	TREŚĆ	KOD SPEŁNIANEGO EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO
C01	Przekazanie wiedzy o rozwoju różnych dziedzin sztuki na przestrzeni dziejów w kontekście historii, w tym głównie rozwoju szeroko pojętej kultury i nauki.	EP_W01
C02	Przekazanie wiedzy o działalności najważniejszych artystów.	EP_W02
C03	Wyjaśnienie podstawowych definicji związanych z architekturą, rzeźbą, malarstwem, rzemiosłem artystycznym.	EP_W03

2) Treści merytoryczne przedmiotu:

Sztuka starożytna: Sztuka i architektura starożytnego Egiptu; Grecka sztuka archaiczna, wczesnoklasycyzm, klasycyzm, hellenistyczna; Architektura Imperium Rzymskiego; Rzeźba i rzemiosło artystyczne rzymskie; Malarstwo w czasach rzymskich; Sztuka Sumeru, Akady, Babilonii, Asyrii, Iranu i Azji Mniejszej do czasów Aleksandra Wielkiego; Sztuka Etrusków (grobowce, rzeźba, malarstwo); Geneza i najwcześniejsze zabytki sztuki chrześcijańskiej.

Sztuka średniowieczna: Początki sztuki chrześcijańskiej III-IV w; Sztuka bizantyjska; Rozwój katedr w Polsce i w Europie; Rzeźba romańska XI-XIII wieku w Europie i w Polsce; Architektura romańska XI-XIII wieku w Europie i w Polsce; Narodziny architektury gotyckiej we Francji i w Polsce; Symbolika katedry gotyckiej; Rzeźba gotycka; Architektura cystersów w Europie i w Polsce; Architektura XV wieku w Europie i w Polsce; Malarstwo gotyckie;

Sztuka renesansu, baroku, początki klasycyzmu: Początki Renesansu w Europie i w Polsce; Rzeźba renesansowa w Europie i w Polsce; Brunelleschi, Alberti i architektura wczesnego renesansu w Italii; Michał Anioł – rzeźba i architektura oraz środowisko manierystów włoskich; Architektura dojrzałego renesansu we Włoszech; Malarstwo weneckie i północnowłoskie w XVI wieku: (Bellini, Giorgione, Tycjan, Veronese); manierizm w Europie i w Polsce (architektura, rzeźba, malarstwo); Włoskie malarstwo wczesnego baroku (Caravaggio, bracia Carracci, Domenichino, Guido Reni,); Barokowa architektura i rzeźba włoska; Malarstwo niderlandzkie w okresie baroku; Główne nurty architektury barokowej w Europie; Rokoko: charakterystyka zjawiska w malarstwie, rzeźbie oraz wnętrzarstwie.

Sztuka końca XVIII i pierwszej połowy XX wieku: Sztuka przedrewolucyjnej, rewolucyjnej i napoleońskiej Francji; Architektura klasycystyczna; Sztuka czasów Stanisława Augusta Poniatowskiego; Wątki patriotyczne w sztuce polskiej przełomu XVIII i XIX wieku; Historyzm w XIX-wiecznej architekturze; Kierunki archaizujące w malarstwie XIX wieku; Romantyczne malarstwo; Rzeźba II połowy XIX w.; Kierunki i tendencje w malarstwie II poł. XIX wieku: realizm, impresjonizm, postimpresjonizm, symbolizm, Secesja w Europie i w Polsce; Wystawy światowe i ich wpływ na rozwój sztuki; Malarstwo historyczne i realistyczne w Polsce.

Sztuka pierwszej połowy XX wieku: Modernizm polski na przełomie XIX i XX w.; Awangarda początku XX wieku: fowizm, ekspresjonizm; Kubizm; Futuryzm; Konstruktywizm; Surrealizm; Architektura modernistyczna; Sztuka państw totalitarnych (III Rzesza, Włochy, ZSRR); Odmiany realizmu w XX w.; Happening i performance w sztuce XX wieku.

3) Metody dydaktyczne:

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną.

4) Kierunkowe efekty uczenia się (spełniane przez przedmiot):

KOD EFEKTU KIERUNKOWEGO	OPIS EFEKTU KIERUNKOWEGO
K_W02	Zna i rozumie podstawowe zagadnienia z zakresu historii rozwoju cywilizacyjno-kulturowego, w tym ogólne zagadnienia z zakresu wiedzy humanistycznej, tj. historii kultury, historii sztuki, filozofii
K_W03	Zna i rozumie współczesne tendencje rozwoju sztuki, architektury i krajobrazu oraz literaturę, publikacje i terminologię związaną z tematem
K_W05	Zna i rozumie historię i rozwój osiągnięć projektowych w obszarze designu krajobrazu

5) Przedmiotowe efekty uczenia się i metody ich weryfikacji:

WIEDZA zna i rozumie:			
OPIS EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	KOD EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	ODNIESIENIE DO KIERUNKOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ	METODY WERYFIKACJI
Student posiada wiedzę o rozwoju różnych dziedzin sztuki na przestrzeni dziejów w kontekście historii, w tym głównie rozwoju szeroko pojętej kultury i nauki.	EP_W01	K_W02 K_W03 K_W05	Kolokwium pisemne
Student ma wiedzę o działalności najważniejszych artystów.	EP_W02	K_W02 K_W05	Kolokwium pisemne
Student zna i rozumie podstawowe definicje związane z architekturą, rzeźbą, malarstwem, rzemiosłem artystycznym.	EP_W03	K_W03 K_W05	Kolokwium pisemne

UMIĘTNOŚCI potrafi:			
OPIS EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	KOD EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	ODNIESIENIE DO KIERUNKOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ	METODY WERYFIKACJI
-	-	-	-

KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:			
OPIS EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	KOD EFEKTU PRZEDMIOTOWEGO	ODNIESIENIE DO KIERUNKOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ	METODY WERYFIKACJI

-	-	-	-
---	---	---	---

VI. Forma i warunki zaliczenia, kryteria oceny

1) Forma zaliczenia:

zaliczenie z oceną, egzamin

2) Warunki zaliczenia – jeśli przedmiot jest na zaliczenie:

frekwencja (80 % obecności na zajęciach);

aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowossemestralne przeglądy prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.)

3) Warunki zaliczenia z oceną – jeśli przedmiot jest na zaliczenie z oceną:

ocena celująca – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowa aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowossemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena bardzo dobra – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobra aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowossemestralne przeglądy prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena plus dobry – obecność studenta na zajęciach oraz dobra aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowossemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena dobry – obecność studenta na zajęciach, zadowalająca aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowossemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena plus dostateczna – obecność studenta na zajęciach i przeciętna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowossemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena dostateczna – obecność studenta na zajęciach i niska aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowossemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.);

ocena niedostateczna – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowossemestralnych przeglądów prac, zaliczenie pisemne, egzamin pisemny/ustny itp.)

4) Kryteria oceniania – jeśli przedmiot jest na ocenę:

ocena celująca – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowe zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena bardzo dobra – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobre zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena plus dobry – obecność studenta na zajęciach oraz dobre rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dobry – obecność studenta na zajęciach, zadowalające rezultaty egzaminu końcowego;

ocena plus dostateczna – obecność studenta na zajęciach i przeciętny poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena dostateczna – obecność studenta na zajęciach i niski poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena niedostateczna – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczny poziom egzaminu końcowego

VII. Obciążenie pracą, punkty ECTS

rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia

A.	Obciążenie pracą	sem. I	sem. II	sem. III	sem. IV	sem. V	razem
----	------------------	--------	---------	----------	---------	--------	-------

	h	h	h	h	h	h
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach)	30	30	30	30	30	150
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury, przygotowanie pracy artystycznej, projektu, prezentacji itp.)	10	10	10	10	10	50
Razem	40	40	40	40	40	200
B. Punkty ECTS						
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2	2	2	2	10
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0	0	0	0	0
Razem	2	2	2	2	2	10

VIII. Spis zalecanych lektur

1. Wykaz lektur podstawowych:

Sztuka świata, t. I-IX, Warszawa 1995-2001

2. Wykaz lektur uzupełniających:

- J. Boardman, Sztuka grecka, Toruń – Wrocław 1999
- Egipt. Świat faraonów, pod red. Regine Schulz i Matthiasa Seidela, Kolonia – Kraków 2004
- W. Dobrowolski, Sztuka Etrusków, Warszawa 1971
- B. Filarska, Początki sztuki wczesnochrześcijańskiej, Lublin 1986
- A. Sadurska, Archeologia starożytnego Rzymu, t.1-2, Warszawa 1975-1980
- J. Śliwa, Sztuka i archeologia starożytnego Wschodu, Warszawa 1997 • G. Marruschi, Sztuka gotycka, Warszawa 2010
- Z. Świechowski, Sztuka romańska, Warszawa 1976
- M. Levey, Wczesny Renesans, Warszawa 1972
- M. Levey, Dojrzały Renesans, Warszawa 1980
- H. Kozakiewiczowa, Renesans i manieryzm w Polsce, Warszawa 1978
- Barok, red. R. Toman, Warszawa 2000
- M. Rzepińska, Siedem wieków malarstwa, Warszawa 1979
- A. Ziemia, Iluzja a realizm: gra z widzem w sztuce holenderskiej 1580-1660, Warszawa 2005
- N. Pevsner, Historia architektury europejskiej, t. 1-2, Warszawa 1980
- A. Miłobędzki, Architektura polska XVII w., Warszawa 1980
- H. Honour, Neoklasycyzm, Warszawa 1972
- H. Honour, Romanticism, London 1979
- M. Poprzęcka, Akademyzm, Warszawa 1977
- L. Nochlin, Realizm, Warszawa 1974
- Z. Kępiński, Impresjoniści u źródeł swoich obrazów, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk, 1976.
- M. Poprzęcka, Czas wyobrażony. O sposobach opowiadania w polskim malarstwie XIX wieku, Warszawa 1986
- M. Wallis, Secesja, Warszawa, 1984.
- Hofstätter, Symbolizm, Warszawa 1980.
- W. Juszcak, Postimpresjoniści, Warszawa 1985. • Grabska, Moderniści o sztuce, Warszawa 1971.
- Kotula, P. Krakowski, Rzeźba XIX wieku, Kraków 1980
- Kotula, P. Krakowski, Architektura współczesna. Zarys rozwoju, Kraków 1967
- Willet, Ekspresjonizm, Warszawa 1976
- M. Porębski, Kubizm, Warszawa 1986
- A. Turowski, W kręgu konstruktywizmu, Warszawa 1979
- J. Taborska. Spiskowcy wyobraźni. Surrealizm, Gdańsk 2007
- P. Strożek, Nic, to znaczy wszystko. Interpretacje niemieckiego dada, Warszawa 2016
- Lista, Futuryzm, Warszawa 2002
- M. Hussakowska-Szysko, Minimalizm, Kraków 2003

- U. Czartoryska, Od pop-artu do sztuki konceptualnej, Warszawa 1973
- P. Piotrowski, Awangarda w cieniu Jałty. Sztuka i polityka w Europie Środkowo-Wschodniej 1945-1989, Poznań 2005
- N. Pevsner, Historia architektury europejskiej, t. 2, Warszawa 1980

AUTOR OPRACOWANIA
dr Aleksandra Paradowska, ad.